

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 7/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 28.05.2012. године

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

- Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,
- Пуномоћник оштећених адв. Гордана Андрејевић,
- Оптужени Јовић Драган, Ђурђевић Зоран и Ристић Ален.
- Присутни су и браниоци оптужених адв Мирко Ђурђевић и Зоран Брадић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко се јавља за Ђурђевић Зорана?

АДВ. ОЛИВЕРА ПАИЋ: Ја се јављам за Ђурђевић Зорана по заменичком пуномоћју адвоката Зорана Звонара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

- И адв. Оливера Паић по заменичком пуномоћју адв. Зорана Звонара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћемо да држимо главни претрес, сагласни?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

На сагласан предлог странака да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сте у међувремену добили ова обавештења да су нам приспели списи Окружног суда у Бијељини, па ћемо наставити са увидом у следеће доказе.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка изврши увид у:

- у службену белешку МУП Републике Српске ЦЈБ Бијељина од 28.08.2009. године,
- у записник о препознавању од 26.01.2011. године
- у поднесак пуномоћника оштећених од 04.10. и од 12.10.2011. године
- у поднесак Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине, К-По2 42/2010,

- у службену белешку Службе за помоћ и подршку оштећенима и сведоцима од 18.01.2012. године,
- у поднесак Војног архива Министарства одбране број 588-2 од 30.03.2012. године,
- у допис Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 003039 12 Пом од 19.04.2012. године којим је Виши суд у Београду обавештен да је поступак против опт. Спасојевић Данила неправноснажно окончан,
- у извештај Управе Окружног затвора од 09.05.2012. године,
- у решење К-По2 7/11 од 11.05.2012. године којим је опт. Ђурђевић Зорану изречена дисциплинска казна,
- врши се увид у целокупне списе Окружног суда у Бијељини 12 0 К 000955 09 К,
- у поднесак везано за вођење кривичног поступка против опт. Ђурђевић Зорана у предмету К-По2 42/2010 од 03.02.2012. године,
- у допис Службе за откривање ратних злочина од 21.10.2010. године, а везано за проверу пребивалишта за опт. Алена Ристића,
- у одлуку о проглашењу ратног стања.

Констатује се да је извршен увид у писмене доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нових предлога у допуну доказног поступка?

Нема нових предлога у допуну доказног поступка.

Доказни поступак је завршен.

Ја бих само питала заменика тужиоца за ратне злочине везано за оптужницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам само једну извесну измену у смислу члана 409 па ћу то да издиктирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, везано за шта? За? Пошто имам две ствари да Вас питам?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Диспозитив оптужнице и то за први пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи у првом пасусу диспозитива оптужнице у 14-том реду иза речи „вршили“ изостављам реч „убиства“. А на крају тог пасуса, то је 15-ти ред, иза зареза, додајем речи „а окр. Јовић Драган извршио убиство једног лица“. У осталом делу чињенични опис и правна квалификација остају неизмењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још би Вас само питала да ли је дошло до омашке везано за, овако стоји „није могло да се па су стигавши до куће оштећене Тодоровић Досе“, да ли стоји оштећена или је то омашком?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оштећена ~~Тодоровић Досе~~

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оштећена, у ком смислу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па зато што је на штету њене имовине урађено то што је урађено, одузете ствари констатоване у потврди о одузимању предмета и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте разумели овакво прецизирање оптужнице? Јасно?

АДВ. МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Јасно, само ми није јасно око оштећене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАВРШНЕ РЕЧИ

Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић у завршној речи изјави:

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поштовани суде, остајем у целини при измењеној, односно прецизираној оптужници како је то учињено на претресу од 16.03. ове године, односно на данашњем главном претресу и сматрам да је спроведеним доказним поступком утврђено да су оптужени починили кривично дело за које се терете, па стога предлажем да их за то дело огласите кривим и осудите по закону. Кривична дела за које се оптужени терете је ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије, а не Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, односно Основног кривичног закона, те Кривичног законика због обавезне примене блажег закона за извршиоце. Ово кривично дело врши онај ко кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба нареди или изврши неку од алтернативно одређених радњи извршења кривичног дела које су таксативно наведене у овом законском члану. Конкретно тужилац терети оптужене за учешће у догађајима од 14. јуна 1999. године у Бијељини током којих је једно лице лишено живота, две женске особе вишеструко сексуално злостављане и из две куће одузете ствари побројане у списима. Оно што је спроведеним доказним поступком утврђено практично се подудара са наводима прецизиране оптужнице, а то је да је у јуну месецу 1992. године на простору Босне и Херцеговине постојао оружани сукоб између наоружаних формација српско хрватског и муслиманског народа који живе у Босни и Херцеговини. Радило се дакле о унутрашњем, односно немеђународном сукобу оних народа који ту живе. У то време оптужени су били припадници једне од страна у сукобу и то добровољачке јединице која се борила на страни српских оружаних формација. У БиХ су стигли један дан раније, преспавали су у касарни у Брчком где су задужили оружје. Униформе су већ имали, у њима су већ дошли из Београда. Критичног дана окривљени Јовић, Ђурђевић и Ристић заједно са Живковићем су из Босанског Шамца, тачније из села Милошевац где су били стационирани, кренули у Бијељину у акцију. У кафићу „Треф“ у вечерњим часовима су од мештанина Данила Спасојевића сазнали за ~~А. М. М. М.~~, наводно локалног муслиманског екстремисту који набавља оружје за Муслимане и који у

својој кући у граду има већу количину оружја. Договорили су се да оду до његове куће, пут им је показао поменути Данило Спасојевић. У кућу су ушли сви заједно униформисани сем Спасојевића који је био у цивилној одећи и наоружани ватреним оружјем. Тражили су од [REDACTED] оружје па када им је исто предато, а радило се о два пиштоља и пушци за коју је имао дозволу. Извршили су претрес куће и одузели новац и накит, потом су уз претњу оружјем у присуству свих укућана принудили [REDACTED] ћерку [REDACTED] и снају [REDACTED], супругу [REDACTED] која се неколико дана раније породила, да са себе скину сву одећу, а затим су над њима заједно са окривљеним Живковићем наизменично вршили силовање и противприродни блуд стављајући им своје полне органе у уста. Након тога је окривљени Јовић Драган ставио цев аутоматске пушке у уста оштећеном [REDACTED] и извршио опаљење, чиме га је лишио живота, затим су напустили кућу потеравши испред себе оштећену [REDACTED] и [REDACTED] кроз град голе и босе, додатно их понижавајући на тај начин, као и [REDACTED] који је био обучен да им покажу ко има возило у комшилуку, обзиром да се њихово претходно заглавило у каналу поред пута и није могло да се покрене. Стигавши до куће оштећене Досе ушли су у кућу и одузели новац, накит, кључеве од возила и возило „Југо 55“ којим су се удаљили са лица места. Пошто су успут оставили Спасојевића у граду, наставили су према Брчком при чему је оштећена [REDACTED] у возилу поново силована и над њом вршен противприродни блуд, да би доласком у место звано Љељенче зауставили возило и испред истог сва четворица поново наизменично вршили силовање и противприродни блуд над [REDACTED] и [REDACTED] стављајући им своје полне органе у уста и анус, да би их потом голе и босе оставили на путу и удаљили се са лица места, након чега су убрзо ухапшени. Једини грех оштећених [REDACTED] је био у томе што су били друге националности. У наставку пира, пак, национална припадност [REDACTED] као и чињеница да је била инвалидно лице није их спречила да њу опљачкају. Напред наведено утврђено је из детаљних, јасних и убедљивих исказа преживелих чланова породице [REDACTED] и то [REDACTED] Досе, супруге [REDACTED], његових синова [REDACTED] и [REDACTED], снахе [REDACTED], ћерке [REDACTED], као и оштећене [REDACTED] датих током спроведеног поступка. Са исказима оштећених слажу се искази сведока Душана и Данила Спасојевића, Милорада Ловре, Пера Мићића и Бранка Станкића, сви они су у погледу битних околности у потпуности сагласни из чега се без икакве дилеме може закључити да су се инкриминисани догађаји управо догодили на описани начин. У поменуте исказе уклапа се и садржина писмене документације приложене списима и то записник о увиђају Основног суда у Бијељини број Кри.94/92 од 15.06.1992. године, извод из матичне књиге умрлих за [REDACTED] Рама, потврда о одузимању и враћању предмета кривичног дела, извештај о гинеколошком прегледу и прегледу вагиналног секрета оштећене [REDACTED] и [REDACTED] од 15.06.1992. године, записник о екехумацији покојног [REDACTED] Рама сачињеног од стране МУП-а Републике Српске, Центра јавне безбедности Бијељина од 14.09.2011. године са мишљењем вештака обдуцента, налаз и мишљење вештака судске медицине и вештака неуропсихијатра.

Давајући своју одбрану током поступка окривљени не споре своје учешће у наведеним догађајима у Бијељини и одузимање ствари од оштећених, али поричу сексуално напастовање оштећених [REDACTED] и [REDACTED] пребацујући кривицу за то на друге окривљене или наводећи да се не сећају да ли их је и ко силовао. Окривљени Јовић у свом првом исказу у истрази дана 15.12.2010. године пориче убиство [REDACTED] оспорава и било какав сексуални контакт са његовом ћерком [REDACTED] и снахом [REDACTED]. Тврди да је тада био ненаоружан и да у [REDACTED] није ни улазио, негира да је био командант добровољачке јединице, да је тада имао браду и да је носио чинове на униформи, истиче да је окривљени Живковић био њихов командант и да је повео њега, окривљеног Ристића и окривљеног Ђурђевића у акцију. У Бијељини у кафићу „Треф“ окривљени Живковић је од свог познаника мештанина Спасојевић Данила сазнао за [REDACTED], муслиманског екстремисту. Спасојевић их је затим довео до куће [REDACTED]. Од окривљеног Живковића и од окривљеног Ђурђевића је касније чуо да су силовали [REDACTED]. Њих двојица су из куће у близини отели возило којим су затим сви заједно напустили лице места. У другом исказу дана 17.01.2011. године окривљени Јовић је изменио своју одбрану, навео је да је критичне вечери наоружан ушао у кућу Авдића и у самоодбрани убио [REDACTED], тврди да је [REDACTED] претходно устао са кревета, пошао руком за јастук и скочио на њега, а он је из страха опалио и убио га наочиглед његове супруге. Тврди да му није стављао цев пушке у уста пре опаљења. Чувши пуцањ из собе су изашли окривљени Живковић и окривљени Ђурђевић и њима је рекао шта се десило, са окривљеним Ђурђевићем је касније ушао у кућу једне жене у комшилuku, окривљени Ђурђевић ју је опљачкао и узео кључеве од возила, кренули су ка Брчком, успут су стали. По изласку из возила девојке није ни пипнуо а за остале окривљене не зна. На претресу од 04.07.2011. године делимично је кориговао своју одбрану. Навео је да су у кафићу „Треф“ у Бијељини окривљени Ђурђевић и окривљени Живковић разговарали са цивилом Спасојевићем. Окривљени Живковић им није био надређен али су ипак кренули са њим до [REDACTED] куће да је претресу јер је речено да продаје оружје муџахединима. Ту у кући окривљени Ристић је одузео новац, а тада је и носио минђушу у уху. Тврди да када је пуцао на [REDACTED], раздаљина између њих је била један до два метра. Пошто је опалио видео је да је [REDACTED] испао пиштољ. Касније је окривљени Ђурђевић развалио врата код жене инвалида Тодоровић Досе. Што се тиче ове две, [REDACTED] и [REDACTED], њих су испред возила на путу касније силовали окривљени Ђурђевић и окривљени Живковић.

Окривљени Ђурђевић Зоран такође пориче извршење кривичног дела у делу који се односи на учешће у сексуалном напастовању жена из породице [REDACTED]. Наводи у истрази да је са групом од 30-так добровољаца из Београда кренуо на ратиште у БиХ, још тада им је речено да ће им командир бити окривљени Јовић, чија наређења морају поштовати. Окривљени Јовић имао је браду, а на униформи је носио чинове са ознаком капетана. По доласку у Босански Шамац, окривљени Јовић је из строја извео њега и окривљеног Ристића и са окривљеним Живковићем су кренули заједно у Бијељину. У кафићу „Треф“

окривљени Јовић је од некога од присутних сазнао за муслиманског екстремисту ~~А. Рамба~~, али то није био мештанин Данило Спасојевић. Њега је окривљени Јовић принудио уз претњу оружјем да их води до ~~куће~~ куће. У кући су извршили претрес, одузели новац и оружје. Није видео ко је убио ~~А. Рамба~~, касније је чуо од окривљеног Ристића и од окривљеног Живковића да је окривљени Јовић то учинио. Накнадно му је окривљени Јовић то потврдио рекавши да му је пуцао у уста. Окривљени Јовић је принудио једну млађу жену на орални секс, он је обе те жене натерао да се скину голе у дворишту и у камиону их је покушао принудити на орални однос. Након тога он и окривљени Јовић су упали у другу кућу у близини код неке жене инвалида. Од ње је окривљени Јовић узео новац и накит, а он је узео кључеве од возила. Тим возилом су напустили лице места. Са собом су повели оне две млађе жене. По изласку из града зауставили су возило, покушао је да силује једну од тих жена али није могао, за остале окривљене не зна. На главном претресу од 04.07.2011. године унеколико је изменио исказ. Навео је да је мештанин Данило Спасојевић у кафићу „Треф“ рекао за ~~А. Рамба~~ да снабдева Муслимане оружјем и добровољно их повео до његове куће. На том претресу каже и да је погрешно у истрази када је теретио окривљеног Јовића да је натерао поменуте жене да се скину голе у дворишту, као и да је у камиону покушао да их принуди на орални однос, објаснио је образлажући измене исказа, објаснио је то речима „давно је то било изгледа да сам погрешно“.

Окривљени Алан Ристић у истрази негира извршење кривичног дела, тврди да са овим догађајем нема никакве везе, да остале окривљене не познаје и да их никада није видео. На главном претресу од 04.07.2011. године, изменио је одбрану. Навео је да је са групом добровољаца из Београда стигао у Брчко у село Милошевац, терети окривљеног Јовића да им је био командант и да је одредио њега и окривљеног Ђурђевића да крену у акцију, са њима је пошао и окривљени Живковић. У Бијељини у кафићу „Треф“ окривљени Јовић је сазнао од мештанина Данила Спасојевића за муслиманског екстремисту ~~А. Рамба~~ који има већу количину оружја и њиме снабдева другу страну у сукобу. Потом су му сви упали у кућу униформисани сем поменутог мештанина и наоружани. Извршили су претрес и одузели поменуте ствари и оружје. Две девојке су потом у посебну собу одвели окривљени Ђурђевић и Живковић, након пуцња видео је ~~А. Рамба~~ да лежи на сточићу, а испод сточића локву крви. Чули су се крици, након чега је наступила пометња. Приметио је девојке да излазе из куће потпуно голе. Окривљени Јовић је тада рекао да је убио ~~А. Рамба~~ пуцајући му у уста. Окривљени Јовић и Живковић су били за то да се девојке поведу у Брчко и користе за потребе војске. Након одузимања возила из једне од кућа у граду, кренули су према Брчком. На излазу из Бијељине зауставили су се на отвореном путу. Окривљени Живковић је покушао да силује одпозади једну од жена и то ону која се недавно породила. Не зна да ли је успео. И окривљени Јовић је тада покушао орални однос са једном од њих, две, али такође не зна да ли је успео. Сећа се и да је окривљени Јовић рекао да је из друге куће узео новац и накит. Тврди да је окривљени Живковић тада носио минђушу, а не он.

Овакве одбране окривљених Јовића, Ђурђевића и Ристића који не признају учешће у наведеном сексуалном напастовању оштећених [REDACTED] и [REDACTED] у односу на окривљеног Јовића који не признаје убиство оштећеног [REDACTED] на начин описан у диспозитиву оптужнице, у супротности су са изведеним доказима и усмерени су на избегавање, односно умањење сопствене кривице. Из сагласних исказа [REDACTED] и [REDACTED] утврђено је да је водећу улогу у овом делу у њиховој кући имао управо окривљени Јовић. Он је био главни и најгласнији. Сва петорица нападача упала су у њихову кућу наоружани. Покојни [REDACTED] није пружао никакав отпор, јер да јесте све би их побили. Да су [REDACTED] напастоване у кући од стране окривљених и потом потеране голе и босе кроз град утврђено је такође из исказа свих саслушаних [REDACTED]. Да је окривљени Јовић најпре ставио цев оружја у уста и потом испалио метак усмртивши [REDACTED] потврђују и [REDACTED] и [REDACTED]. Из исказа [REDACTED] и [REDACTED] утврђено је да је над њих две извршено вишеструко наизменично силовање и противприродни блуд од стране окривљених, у њиховој кући то је учињено у соби где је била [REDACTED] беба од неколико дана старости и на ходнику. У том кошмару не могу да се изјасне колико их је било, али знају да су их силовали на све начине и да су се мењали. Исто се поновило и при изласку из града код возила где то чине спреда, отпозади и у уста, а [REDACTED] тврди да су јој то чинили и у колима. На претресу од 17.10.2011. године оштећена [REDACTED] то описује речима „од напред, од позади и вулгарно“, док [REDACTED] у свом исказу од 12.12.2011. године истиче да се сећа да је у једном тренутку отпозади силована од стране једног од окривљених, а истовремено принуђена да орално задовољава другог окривљеног. Из исказа [REDACTED] утврђено је да је његова супруга [REDACTED] напастована и у његовом присуству у ходнику испред собе у којој је била њихова беба. Из исказа сведока Мићић Пера утврђено је да су му [REDACTED] и [REDACTED] усред ноћи у јуну 1992. године, покуцале на врата куће, биле су голе и босе. Испричале су му да су их наизменично силовали сви који су били у возилу, а да подесним у возилу су били окривљени Јовић, Ристић, Ђурђевић и Живковић. О догађају у кући оштећене [REDACTED] она се детаљно изјашњавала током поступка, а што потврђује и сведок Станкић наводећи да му је она испричала на који начин је опљачкана и колико лица је у томе учествовало. Практично ниједан од саслушаних сведока ни на који начин није потврдио одбране окривљених у оном делу у коме негирају наводе оптужнице, напротив. И још нешто на шта би на овом месту требало указати, покојни [REDACTED] није био муслимански екстремиста и није наоружавао Муслимане, напротив из исказа сведока Душана Спасојевића припадника Станице милиције Бијељина, утврђено је да је [REDACTED] био припадник резервног састава милиције и помагао у уклањању муслиманских барикада у граду. Слично наводи и сведок [REDACTED] на претресу од 21.12.2011. године. Из записника о увиђају Основног суда у Бијељини утврђено је да је дана 14.06.1992. године око 22,30 у улици Омладинских Бригада опљачкана кућа породице [REDACTED] и из ватреног оружја убијен [REDACTED] који је затечен на лицу места. Из приложене лекарске

документације утврђене су спољашње повреде које су критичном приликом задобиле А. [име] и У. [име] као и присуство сперматозоида у вагиналном секрету А. [име]. Из налаза и мишљења вештака судске медицине др Алемпијевића утврђен је механизам њиховог повређивања што упућује, односно указује да овакве повреде управо настају непосредно пре или приликом насилног сексуалног чина. Из записника о ексхумацији МУП-а Републике Српске, Центра јавне безбедности Бијељина од 14.09.2011. године, проистиче да су на гробљу Пилакуша у Бијељини на означеном гробном месту А. [име] пронађени његови посмртни остаци. Извршеном обдукцијом утврђена су оштећења на костима лица покојника. Поменути вештак судске медицине у допуни свог налаза и мишљења наводи да је у тренутку опаљења оштећени А. [име] био у неком од усправних положаја тела, предњом страном окренут повредиоцу, додаје да су констатовани преломи тврдог непа и доњовиличне кости, те попречни цртасти прелом свода усне шупљине могли настати при испалењу метка из ручног ватреног оружја чија је цев у тренутку опаљења највероватније у усној дупљи оштећеног, при чему је излаз ране у пределу врата. Правац канала устрелине био би од напред пут уназад, а што је могло довести до повређивања кичмене артерије и наступања смртног исхода. Оваквим налазом и мишљењем вештака судске медицине демантована је одбрана окривљеног Јовић Драгана.

Што се тиче војног ангажовања окривљених током поступка није било спорно да су били припадници једне од страна у сукобу, и то добровољачке јединице која је била на страни српских оружаних формација, при чему није од значаја прецизно одређење да ли су били при јединицама српске територијалне одбране или војске. Такође није било спорно ни то да је у јуну месецу 1992. године постојао оружани сукоб на простору североисточне Босне, а у контексту сукоба на ширем подручју БиХ. Из налаза и мишљења вештака неуропсихијатра др Благојевића утеђено је да су окривљени критичном приликом били у урачунљивом стању, уз уредан психолошки статус. При том се за окривљеног Ристића који је тада био млађе пунолетно лице наводи да је његов психолошки налаз одговара његовом календарском узрасту, а за окривљеног Ђурђевића да је и у случају наведеног конзумирања алкохола и траве, мисли се на марихуану био потпуно урачунљив. Поступајући на описани начин оптужени су прекршили правила међународног права садржана у поменутој конвенцији и наведеном протоколу јер су према цивилним лицима која не учествују у непријатељствима, а у односу на која се мора поступати у свакој прилици човечно, без икакве неповољне дискриминације засноване на етничкој или верској припадности вршили силовање и примењивали нарочито увредљиве и понижавајуће поступке, којима се врши лично достојанство, а окривљени Јовић и убиство.

Имајући у виду да су радње описане поменутом конвенцијом и допунским протоколом уз негу, инкриминисане домаћим законодавством након ратификације, оптужени су на представљени начин извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ које спада у кривично дело против човечности и међународног права. Урачунљивост

окривљених ни на који начин није доведена у питање. Ово кривично дело окривљени су учинили са директним умишљајем јер су били свесни свога дела и хтели његово извршење. Заједнички учествујући у радњи извршења кривичног дела поступали су као саизвршиоци јер својим исказаним и описаним радњама битно доприносе и учествују у извршењу овог кривичног дела при чему хоће дело као своје испољавајући тиме у оквиру заједничког умишљаја свој „animus auctoris“.

Имајући у виду све претходно изнето налазим да се у радњама оптужених стичу сва обележја кривичног дела за које се терете, па предлажем суду да их за почињена дела огласи кривим. Што се тиче притвора у односу на све окривљене предлажем продужење притвора у складу са одредбама члана 211 став 1 тачка 4 ЗКП-а јер налазим да и даље стоје разлози због којих им је исти одређен и у више наврата продужаван, а за оптуженог Алена Ристића и разлози из тачке 1 истог става и члана. Наиме, за ово кривично дело прописана је казна затвора преко 10 година, а постоје и посебно тешке околности кривичног дела које се огледају у чињеници да су окривљени без икаквог основаног разлога само због тога што се ради о лицима друге етничке, односно верске припадности, те сумње да наводно наоружавају другу страну у сукобу, муслиманску, упали у кућу њима непознатих лица, одузели им новац и оружје које су легално поседовали, извршили вишеструко наизменично силовање две жене од којих се једна пар дана раније породила, при чему је окривљени Јовић према цивилном лицу које није пружало било какав отпор извршио убиство пуцајући му у уста, након чега су повели поменуте жене голе и босе кроз град додатно их на тај начин понижавајући. Потом су упали у кућу жене инвалида оштећене Тодоровић, одузели јој новац, одузели јој напред наведене предмете као и возило, након чега су по изласку из града поново вршили наизменично вишеструко силовање поменутих жена праћено оралним и аналним односом. Све те околности у својој међусобној повезаности довеле су до узнемирења јавности, а доводе и сада, које може угрозити несметано и правично вођење кривичног поступка, па је оправдано продужити им притвор. За окривљеног Алена Ристића стоје разлози и из члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП-а, јер постоје околности које указују на опасност од бекства уколико би био пуштен из притвора, ради се о лицу без запослења које нема стално место пребивалишта или боравишта.

Када је у питању врста и мера кривичне санкције, указујем да осим већ наведених отежавајућих околности на страни свих окривљених стоји њихова ранија осуђиваност према изводу из казнене евиденције. Једино олакшавајућу околност налазим за окривљеног Алена Ристића који је у време извршења дела био млађе пунолетно лице. Што се тиче врсте и мере кривичне санкције указујем за окривљеног Јовића и подсећам на испољену највећу криминалну количину због чега за њега предлажем највећу меру казне преко општег законског максимума запрећене затворске казне за ово кривично дело до границе посебног максимума. За окривљеног Ђурђевића због мање криминалне количине предлажем казну затвора ближе општем максимуму запрећене затворске казне за извршено кривично дело. При нешто мањој криминалној количини за

окривљеног Ристића због његовог узраста млађе пунолетно лице, предлагем нижу затворску казну у односу на окривљеног Ђурђевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Заменик тужиоца за ратне злочине остаје у свему код прецизиране оптужнице, детаљно анализира изведене доказе и предлага да суд оптужене огласи кривим и казни по закону, а све на начин како је то евидентирано аудио техником.

Пуномоћник оштећених адвокат Гордана Андрејевић у завршној речи изјави:

АДВ. ГОРДАНА АНДРЕЈЕВИЋ: Поштовани суде, ја се као пуномоћник оштећених придружујем завршној речи колеге тужиоца јер сматрам да је у овом поступку на несумњив начин утврђено да су оптужени извршили кривично дело које им се оптужницом ставља на терет. Ја не сумњам да ће ово судско веће правилно проценити све изведене доказе и на крају донети једину могућу пресуду, а то је осуђујућа пресуда за сва оптужена лица, а кривица оптужених произилази из свих изведених доказа, посебно из писмених, те из исказа оштећених и сведока саслушаних током овог поступка. Ово на шта бих ја посебно скренула пажњу суду јесте мотив извршења кривичног дела и последице кривичног дела, на остало се не бих освртала јер је колега тужилац детаљно анализирао све остале елементе дела. Наиме, на основу свега што смо чули током овог поступка утврђено је без икакве двојбе да су окривљени кренули у Босну из чистог користољубља и ради прибављања противправне имовинске користи. Ми смо утврдили да су они непосредно пред извршење дела стигли у Бијелину, а може се претпоставити да су из Београда, из својих места боравка, дотадашњег боравка, испраћени као родољуби и бранитељи српског народа и српских интереса. Вероватно су их многи од њихових пријатеља и родбине величали као патриоте и дивили се њиховој храбрости. Ми сада овде само можемо да се питамо шта се догодило са тим њиховим родољубљем и патриотизмом када су тамо стигли. Једино што се може закључити то је да тога и није било, да није постојао никакав пијетет према српским жртвама које су до тада страдале у Босни и да је једини разлог њиховог одласка тамо био пљачка, задовољавање најнижих потреба и прибављање противправне имовинске користи. Шта чине оптужени када су стигли у Бијелину, из увида у списе бијелинског суда, а то је утврђено и у овом поступку можемо констатовати да су се одмах након уласка у кафић „Треф“ у Бијелини обратили једном од келнера и питали га да ли познаје неког угледног и богатог Муслимана. Тек касније су они изнели да су за [REDACTED] чули да је он босански екстремиста. Шта чине када долазе у кућу [REDACTED] прво врше претретању и узимају новац и накит и траже још уверени да је нешто сакривено, па воде данас покојног [REDACTED] у подрум да тамо изврше претрес и пронађу евентуално сакривен накит и новац. Тврдње окривљених, односно оптужених да су знали да је [REDACTED] екстремиста и да

Муслимане наоружава оружјем, је апсолутна лаж. У то смо се могли уверити како из исказа чланова породице [REDACTED] тако и саслшаних сведока који су сви потврдили да је породица [REDACTED] била часна и поштена породица, да је [REDACTED] био угледан грђанин Бијељине који је чак и учествовао у мирењу сукобљених страна Срба и Муслимана и да је био изузетно правичан човек. Одбрана оптуженог Јовића да је [REDACTED] убио јер је овај наводно у близини свога тела, седећи на каучу, имао оружје је апсолутно нетачна, а то је потврђено како из исказа Хурме [REDACTED] који су се налазили у соби када је он убијен, а такође и на основу обдукционог записника. У прилогу тврдње да оптужени нису кренули у Босну да би помогли српском народу говори и чињеница да су одмах након пљачке и отимања новца и злата у кући [REDACTED], отишли у кућу Српкиње [REDACTED] из које су узели преко две хиљаде и триста марака, и велику количину накита, и нажалост жену за коју су могли да се увере да је инвалид, лишили превозног средства које је у неком тренутку могло затребати.

Што се тиче последица кривичног дела које су окривљени извршили, оне се могу огледати и огледају се у лишавању живота [REDACTED], у трајном нарушавању психичког здравља преживелих лица, а посебно две силоване жене. Силовање [REDACTED] и [REDACTED] је извршено како би се оне што више понизиле, деградирале и како би им се нанео највећи душевни и телесни бол и патње и како би се уништило њихово људско достојанство. Свима нам је познато да силовање представља једно од најтрауматичнијих искустава у животу жене. Посебно је оно трауматично када се догоди жени која се непосредно пре тог чина породила. Ви сте сви, односно ово веће је имало прилике да се увери са исказом и са непосредном причом оштећене [REDACTED], која нажалост није била способна да дође овде у суд, али из њеног исказа се може видети колико је она патње и бола преживела и ја сам сигурна да је она у неким тренуцима деловања оптужених пожелела да заврши исто као и њен свекар [REDACTED]. Поступање оптужених је у супротности са чланом 27 став 2 Женевске конвенције IV којом су посебно заштићене жене од сваког напада на њихову част, а нарочито од силовања. Злостављање ових жена извршено је само зато да би се нарушио њихов телесни интегритет и да би им се нанела што већа бол.

Ја више нећу да дужим причу, мислим да ће ово веће имати довољно знања и професионалне храбрости да оптужене осуди на највише могуће казне и да овим невиним жртвама пружи потребну моралну сатисфакцију и у некој мери поврати њихово достојанство. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Пуномоћник оштећених придружује се завршној речи заменика тужиоца за ратне злочине, истиче да је на несумњив начин утврђено да су оптужени извршили кривично дело које им је прецизираном оптужницом стављено на терет, детаљно износи мотиве и последице извршеног кривичног дела и предлаже да се оптужени осуде на највише казне, а

жртвама пружи морална сатисфакција. У осталом делу све како је евидентирано аудио техником.

Бранилац оптуженог Јовић Драгана, адвокат Ђорђевић Мирко у завршној речи изајви:

АДВ. МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Хвала. Поштовано веће, уважени колега замениче тужиоца, колегинице пуномоћнице оштећених. Моја обавеза као браниоца јесте да вам сада на крају у завршној речи олакшам и помогнем да донесете правичну и праву правну пресуду. Мом брањенику Јовић Драгану стављено је на терет извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези са чланом 22 истог Закона. Када сам добио по службеној дужности да браним Јовић Драгана, и када сам први пут обавио разговор са Јовић Драганом рекао сам му да ћу га бранити само под једним условом, да ми каже истину. Наравно, ту вече смо обавили разговор, Јовић Драган ми је рекао да он са овим нема никакве везе. Сутрадан ујутру око 7 сати позвао ме на телефон Јовић Драган и рекао ми дословце овако „ја нисам спавао целу ноћ, ја сам Вас синоћ слагао, ја хоћу да вам кажем истину“. Заказао сам му после подне да дође код мене у канцеларију и тада ми је Јовић Драган испричао све шта је он урадио у кући [REDACTED]. Оно што је он мени тада признао како је и на који начин са осталима, осталом четворицом, дошао у кућу покојног [REDACTED], те шта се све дешавало и како су се понашали верујте господо судије да се и ја као бранилац и као човек стидим оваквог понашања и недела које је мој брањеник урадио, ја за њега сада говорим, али моја је дужност и обавеза као браниоца да он одговара само за оно што је урадио у тој причи. Дакле, мени је те вечери Јовић Драган испричао да је он убио [REDACTED] и детаљно описао како се то десило и ја од тог момента немам дилему да ми је испричао истину, а он је то све изнео и у истрази и овде пред овим већем када је давао своју одбрану, значи оно што је он испричао и признао. Једина дилема, односно једино питање које се поставља пред нас овде је начин на који је Јовић Драган убио покојног Раму, да ли на начин како је он то описао овде вама и мени када је признао, односно кад је причао тај догађај или на начин како су то изнели у својим сведочењима оштећена [REDACTED] и [REDACTED]. Ја не желим коментарисати и нећу да коментаришем њихова сведочења као ни сведочења осталих чланова породице [REDACTED] не због тога да ова сведочења стављам под сумњу, већ због тога што су ова сведочења потресна и не би желео да било којим својим коментаром повредим ове људе који су преживели и још преживљавају пакао од живота. Међутим, по мишљењу одбране нажалост, највећи пропуст је направљен приликом увиђаја када се десио овај случај. Тада се могло утврдити готово одокативно где је улазна рана, а где излазна код покојног [REDACTED], и то би решило све недоумице ове о којима ја сада причам или бар да је извршено тада некакво већтачење, како медицинско тако и балистичко. Ово и низ других пропусти од стране тада надлежних органа у Бијељини не могу ићи на штету Јовић Драгана. Тако поштовано веће, ми имамо као доказ некакав записник о увиђају од стране истражног судије, у ком записнику су наведене готово неке

појединости небитне, а основна и најбитнија чињеница није наведена у записнику, а то је улазна и излазна рана која се могла видети као што сам рекао одокативно на покојном [REDACTED]. Уместо тога ми имамо констатацију о оштећењу на регалу од некаквог метка који је рикошетирао или не знам на који начин и имамо констатацију да покојни Рамо лежи преко једног стола и констатацију да је мртав, ништа друго ми немамо у овом увиђају. Да је увиђај рађен по ЗКП-у онда ми не би били сада у оваквој ситуацији у којој се налазимо и не би постојала дилема како је дошло до опаљења и на који начин. Посебно о оваквом нестручном вођењу увиђаја као и комплетном поступку говори нам и чињеница да ми немамо комплетну документацију о преткривичном поступку, овде мислим на фотографије лица места и потврде о одузетим предметима, новац, оружје, као што сам већ напоменуо ово не може ићи на штету мом брањенику. Жалосно је да смо ми дошли у ситуацију да човек који је припремао покојног [REDACTED] за сахрану, даје малтене обдукциони налаз, а да то нису урадиле институције чији је то посао, па зато ми имамо тврдњу сведока [REDACTED] приликом сведочења овде пред нама да је Рама имао све зубе, а породица тврди да није имао предње зубе како онда да ми поклонимо веру за прострелну рану овом сведоку.

Што се тиче радње силовања, према [REDACTED] а које се ставља на терет такође мом брањенику ја сматрам, односно одбрана сматра да за ово дело нема доказа, да је Јовић Драган то исто починио. Ово из разлога што ниједна од оштећених у свом сведочењу није поменула конкретно мог брањеника, а из изведених доказа и свих сведочења од уласка у кућу сви сведоци, па и оштећени тврде да је Јовић све време био уз покојног Раму, значи да није могао бити одједном на два места. Водио га значи до подрума, са њим био у соби, и по сведочењу свих сведока задњи је изашао из куће. Такође, по сведочењу оштећене [REDACTED] силовања није било у камиону, оштећена Низама је изјавила да у ауту никакве принуде није било, а да не зна да ли су сви учествовали поред аута, док оштећена [REDACTED] и наводи да поред аута су се изређали, а не зна колико њих. Дакле ми немамо ниједан сигуран доказ да би у овоме учествовао и мој брањеник. Ако је он признао убиство који је разлог да не призна и силовање. Да је он то учинио сигурно би признао и то да је урадио. Јовић Драган је детаљно описао своју улогу у кући [REDACTED] ја само могу да констатујем ако је Јовић у кући [REDACTED] узео новац као што се овде чуло на претресу, како то тај новац од њега није одузет уз потврду када су ухапшени, од њега ништа није одузето, никакав новац, никакав накит. И на крају уважено веће дужност свих нас је да злочине осудимо, да се кривци приведу правди јер ће такво понашање представљати макар и делимичну сатисфакцију несрећној породици [REDACTED] којој ја изражавам искрено жаљење и саосећање са свим оним што су претрпели, а ја верујем у вашу стручност и објективност да ћете приликом одмеравања казне мом брањенику узети у обзир његово признање, држање пред судом и кајање због учињеног дела које у целости признао и премда он своју казну издржава од 14.06.1992. године, значи када је починио ово дело и он од те казне не може побећи, он је убио и он то носи са

собом. Коју год казну ви њему одредили он ту своју казну издржава. Ја би желео само још да напоменем поштовано веће да се овде суди само тројници од петорице оптужених. Као што је познато Спасојевић Данилу се суди у Републици Српској и то је неправноснажна још увек пресуда, за исто дело, а у овом предмету је и сведок, док је Живковић, за њега је издвојен поступак. Колико год се Ви трудили ми са вама скупа, заједно, без ове двојице окривљених свака одлука коју будете донели неће бити целовита, другим речима нешто ће јој фалити. Као што сте, пардон, само мало извињавам се, она ће бити осакаћена и храмајућа. Из овог разлога приметили сте да у овој мојој завршној речи нисам помињао исказе овде двојице других окривљених људи и нисам желео да коментаришем њихове исказе управо из разлога што друге двојице нема овде, других окривљених. Такође нисам хтео да коментаришем никакав исказ нити одбрану Спасојевић Данила јер још једном понављам да без комплетног саслушања свих окривљених на једном месту ми нећемо никада доћи до праве истине и ја оцену ових доказа остављам суду да он то оцени. Желео би на крају да предложим и укидање притвора за Јовић Драгана и мислим да не стоје разлози за притвор као што је то навео колега заменик тужиоца, а ја ћу Вас само подсетити на један догађај месец дана пре овог догађаја када је Јовић Драган починио ово што је починио, и што је признао, 15. маја „Тузланска колона“ 52 човека су изгорела, млада, нечији синови, 50 и нешто људи је рањено, 90 заробљено и малтретирано, господин Илија Јуришић, њему је укинут притвор, мислим да нема разлога ако ћемо неки паритет ставити, а не можемо да и Јовић Драгану се не укине притвор. Хвала лепо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА.

Бранилац оптуженог Јовић Драгана у завршној речи да је његов бранилник детаљно описао како је лишио живота опт. ~~Данил Спасојевић~~. Једино се поставља питање на који начин је то извршио, да ли на начин како је то он описао или на начин како су то објаснили ~~Данил Спасојевић~~ и ~~Данил Спасојевић~~. У односу на силовање ~~Данил Спасојевић~~ истиче да одбрана сматра да нема доказа да је Јовић Драган починио силовање. Наводи да ако је оптужени признао убиство, због чега не би признао и силовање. Истиче да треба узети у обзир признање оптуженог Јовић Драгана и држање пред судом, а у односу на притвор предлаже укидање притвора.

Бранилац оптуженог Ђурђевић Зорана, адвокат Оливера Паић у завршној речи изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Ја бих пре него што Ви кренете на завршну реч само питала Ђурђевић Зорана да ли сте Ви сагласни да изнесе завршну реч заменик браниоца?

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Добро, хвала.

АДВ. ОЛИВЕРА ПАИЋ:

Извињавам се, ево сад сам укључила.

Поштовано веће и поштовани присутни одбрана оптуженог Ђурђевић Зорана изражава веома велико жаљење због последица догађаја који се десио 14.06.1992. године у Босни и Херцеговини и због болова и патњи које су претрпели и трпе и данас оштећени. То жаљење и кајање и грижу савести изражава и окривљени Ђурђевић Зоран који то кајање осећа уназад 20, скоро 20 година од догађаја, по и поред тога одбрана подсећа на основна начела кривиног поступка који кажу да нико не може бити сматран кривим док се то правноснажном пресудом не докаже и да свако има право на фер и законито суђење. Због тога окривљени Ђурђевић Зоран и његова одбрана сматрају да он треба да одговара само за оно што је заиста починио критичном приликом и у критичном догађају. Окривљеном Ђурђевић Зорану ставља се на терет извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 Кривичног закона СРЈ. Одбрана сматра да нема доказа да је окривљени Ђурђевић Зоран починио кривично дело које му се оптужницом тужиоца за ратне злочине ставља на терет на начин и по врсти како то оптужница тврди. Оптужница ставља на терет да је окривљени Ђурђевић Зоран кршећи правила међународног права за време рата, оружаних сукоба или окупације заједно са наведеним двојицом окривљених вршили убиства, силовања и примењивали понижавајуће поступке. Оваква формулација оптужнице ставља на терет оптуженом неко трајно вршење убиства, силовања и примењивања понижавајућих поступака, а заправо се ради само о једном догађају. Окривљени у својој одбрани наводи да је он критичном приликом пошао да од оштећеног [REDACTED] одузму оружје за које су чули, да га он у време ратних сукоба у Босни и Херцеговини продаје. Саизвршилаштво у радњама које му се стављају на терет подразумева заједничко деловање у радњи извршења обухваћено јединственим умишљајем. Окривљени истиче да није било претходног договарања на убиство, на силовање жена и на понижавање цивила. Окривљени Ђурђевић Зоран признао је и заиста јесте критичном приликом при уласку у кућу [REDACTED] одузео од њега пушку и пет хиљада динара. Након тога он је изашао са његовим сином [REDACTED] да покуша да покрене возило којим су дошли, из канала. У кући није ни покушао нити вршио силовање над оштећеном [REDACTED]. Ако денимо исказе окривљених Јовић Драгана и Ристић Алена, као и оштећених [REDACTED], и исказе осталих саслушаних сведока видећемо да нико од њих није децидно потврдио да је критичном приликом окривљени Ђурђевић Зоран извршио силовање, противприродни блуд над оштећеном [REDACTED] у кући. Окривљени Ђурђевић Зоран признаје да је након што су кренули према Љељенчи у општини Бијељина, ушао у кућу [REDACTED] и од ње узео кључеве од возила са којим су и кренули даље. Он такође признаје да је при доласку у место Љељенча када је изашао из возила и када су и оштећени изашли из возила, покушао да силује оштећену [REDACTED], али то није могао да учини јер је био под дејством алкохола и опојних дрога. Приликом суочења окривљеног Јовића и окривљеног Ђурђевић Зорана, окривљени Јовић у суочењу наводи: „знам да су биле

наслоњене на кола“ при чему мисли на оштећене „и претпостављам да су их силовали, не могу да кажем да сам видео противприродни блуд“, а у свом ранијем исказу изјашњава се да не зна да ли су окривљени, остали окривљени па и окривљени Ђурђевић Зоран то урадили. Такође окривљени Ристић Ален каже „не могу да кажем ко је силовао те две девојке у кући, не знам, Мија је покушао да их силује и успут али није успео јер смо наишли на контролни пункт, у кући не могу да кажем ко их је силовао, сви смо били пијани, у колима није покушана обљуба јер није било довољно места за све ни да седе у возилу“. Из исказа оштећене [име] од 14.12.2011. године каже да није сигурна да су је критичном приликом у кући сви силовали и вршили противприродни блуд, не може да се сети колико је лица било у ауту, и не сећа се како су та лица изгледала. Не сећа се ни свих дешавања у дворишту. Том приликом оштећена [име] је навела да су сви окривљени и сва присутна лица која су дошла у њихову кућу страшно смрдела на алкохол. У том смислу одбрана приговара и налазу и мишљењу вештака неуропсихијатра др Благојевић Миодрага у погледу урачунљивости окривљеног Ђурђевић Зорана. Скоро сви актери овог догађаја потврдили су да су окривљени, па и окривљени Ђурђевић Зоран критичном приликом и пре критичног догађаја и у кафићу „Треф“ а и раније, пили алкохол, а окривљени Зоран тврди да је и пушио траву. Међутим, вештак Благојевић каже да су они били у урачунљивом стању, да се ради о фази „гуцнутости“. Поштовани суде ја заиста знам да особе могу бити припите у средњем степену алкохолисаности и у великом степену алкохолисаности, али сам заиста први пут сада чула са овај израз фазу припитости, мислим да томе није придата довољно велика пажња и без обзира на чињеницу што није вршена лабораторијска анализа присуства алкохола и опојних дрога у крви окривљених, да је то требало на други и на поузданији начин утврдити. Из свих наведених разлога, ја предлажем да суд цени све изведне доказе, придружујем се речи претходног браниоца у вези са доказима који су нам предочени из Центра јавне безбједности Бијелина, записником о увиђају, записником о обдукцији и исказима саокривљених који свде нису окривљени. Предлажем да суд правилно оцени доказе и да мом браниоцу изрекне примерену казну за оно што је заиста починио, а да том приликом има у виду олакшавајуће околности, а то је делимично признање дела, изражено кајање, чињеницу да је тада био млад, да је био у алкохолисаном стању, да сада има породицу, супругу и децу које мора да издржава и да има у виду велики протек времена од догађаја па до сада.

Што се тиче притвора ја сматрам и предлажем да се притвор према мом браниоцу укине из следећих разлога: сматрам да је услове за продужење притвора требало проценити према начелу сразмерности, основаности, нужности и примерености његовог даљег задржавања у притвору. Окривљеном Ђурђевићу је даљим продужавањем притвора повређено уставно право на трајање притвора имајући у виду разлоге за одређивање притвора. Ако је Уставом утврђено да се одредбе о људским и мањинским правима тумаче у корист унапређења вредности демократског друштва сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и праксом међународних институција које

надзиру њихово спровођење, нема довољно јасних и убедљивих разлога за даље задржавање окривљеног у притвору јер за његово продужење у ранијим одлукама уопште нису дати разлози који су у довољној мери индивидуализовани. Институт притвора по својој правној природи представља меру обезбеђења присуства окривљеног пред надлежним судом ради несметаног вођења кривичног поступка у случају када постоји основана сумња да је то лице починило кривично дело. Притвор је мера процесне присиле одузимања личне слободе и изузетна мера која се примењује само када се сврха не може постићи неком другом, блажом мером. Притворски основ заснован одредбом члана 142 став 1 тачка 4 ЗКП заснива се на тежини кривичног дела, запрећеној казни чије извршење се окривљеном ставља на терет уз истовремено уважавање чињенице да је продужење притвора потребно због начина извршења и посебно тешких околности почињеног кривичног дела. Овим разлозима мора се изаћи у сусрет јер Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода дозвољава да тај праг мешања у право на слободу буде већи него у неким другим случајевима када су блажа кривична дела у питању и није уопште спорно да су у конкретном случају постојале особито тешке околности извршења овог кривичног дела у време његовог извршења, будући да је од извршења кривичног дела протекло скоро 20 година за које је окривљени углавном био на слободи, ратни сукоби на територији Босне и Херцеговине су завршени, зараћене државе су склопиле примирје, општењене живе у Аустрији, општењена [REDACTED] је склопила брак, засновала је брачну заједницу па одбрана сматра да више не постоје у тој мери особито тешке околности које би оправдавале продужење притвора и да је то како повреда Кривичног законика, тако и повреда члана 31 став 1 и 2 Устава Србије који гарантује право на безбедност и личну слободу.

Стога предлажем да се према мом брањенику укине притвор. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Бранилац оптуженог Ђурђевић Зорана у завршној речи изјави да нема доказа да је оптужени Ђурђевић Зоран извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва који му је стављен прецизираном оптужницом на терет. Истиче да нема разлога за продужење притвора и предлаже да се у односу на оптуженог Ђурђевић Зорана притвор укине а све детаљно како је то евидентирано аудио техником овога суда.

Бранилац оптуженог Ристић Алена – адвокат Зоран Брадић у завршној речи изјави:

АДВОКАТ ЗОРАН БРАДИЋ

Поштовано веће, колега тужилац, колегинице пуномоћних општењених и сви присутни.

Ја сам као бранилац Ристић Алена у овом претресу ангажован накнадно, нисам био од самог почетка тако да сам био принуђен да учествујем у поступку на који нисам могу рећи имао неки утицај. Што се тиче данашње завршне речи желим да нагласим да нема доказа такође као што је изјавила колегиница да је окривљени Ристић извршио кривично дело које му се ставља на терет. Сматрам да је након изведених доказа током главног претреса а и током целог поступка да је неспорно да су утврђене следеће ствари: окривљени Ристић је у време извршења кривичног дела био напунио тек 19 година, отишао је као добровољац у Босну и Херцеговину, односно у Републику Српску која тада није постојала како би се старао о заштити, како би се борио за интересе српског народа. Такође је из изведених доказа током главног претреса и током целог поступка неспорно утврђено да је Ристић Алена био обичан војник у тој јединици, да је командант или како су га звали капетан те јединице био окривљени Јовић. Ристић, с обзиром на своје године и неискуство није смео и плашио се да одбије било какво наређење које му је издато. Хтео бих да подсетим да по његовом исказу да су он, Живковић и Ђорђевић изведени из строја и пошли са Јовићем у Бијелину. Такође, током главног претреса и током целог поступка није утврђено да је окривљени Ристић на било који начин учествовао у договору са сведоком, тј. сведоком у овом предмету, а иначе оптуженом у Републици Српској и пресуђеном у првом степену, окривљени Спасојевићем и Данилом око било каквог договора него је до куће оштећених [REDACTED] дошао између осталог сем што би обичан војник и из страха јер није смео да не извршава наређење свог непосредно потчињеног капетана Јовића. Такође сматрам да ничим није доказано да је на било који начин учествовао у силовањима који су извршена над два женска члана породице [REDACTED]. Наиме, и оштећене нису могле да се изјасне о томе ко је и колико њих су вршили силовања а и сами окривљени Јовић у својој одбрани не наводи окривљеног Ристића да је учествовао у извршењу тог кривичног дела. Такође, сведок Спасојевић Данило који је саслушан преко видео линка дајући изјаву као сведок у овом поступку је нагласио да једно млађе лице је све време било са њим испред куће. Ако погледате датуме рођења окривљених овде тројице окривљених и Живковића према коме се не води поступак сва та лица су имала знатно више година од Ристића. Он је имао у време извршења кривичног дела 19 година, Ђорђевић 26, Живковић 33, Јовић 35. Ако је веровати сведоку Спасојевић Данилу и томе да је једно лице било све време са њим онда се то односи и на окривљеног, неспорно на окривљеног Ристића.

Хтео бих такође да нагласим оно што је и колегиница која брани окривљеног Ђорђевића рекла сем што је имао 19 година окривљени Ристић је био и неспорно под утицајем алкохола, страха јер није смео да одбије наређење које му је издао његов капетан Јовић.

Значи, због свега тога предлажем да се, да окривљени Ристић буде ослобођен, јер сматрам да нема доказа да је на било који начин учествовао у извршењу овог кривичног дела сем што је био присутан, да није значи нити опљачкао било кога, учествовао у пљачки, нити да је силовао, а по најмање да је убио пок. [REDACTED].

Самим тим предлажем и укидање притвор јер више нема разлога за задржавање окривљеног у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Бранилац оптуженог Ристић Алена у завршној речи изјави да нема доказа да је оптужени извршио кривично дело које му је прецизираном оптужницом стављено на терет. Истиче да никога није опљачкао, силовао, а по најмање извршио убиство. Предлаже да суд донесе ослобађајућу пресуду и укине притвор.

У осталом делу све на начин како је евидентирано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда неко жели да да неке одговоре заменик тужиоца или пуномоћник оштећених? Не. Добро.

Оптужени Јовић Драган, у завршној речи изјави.

ОПТУЖЕНИ ЈОВИЋ ДРАГАН

Поштовано веће, поштовани тужиоце, поштовани браниоче оштећеног [REDACTED] Придружујем се тотално одбрани свог браниоца. Хтео сам и право да користим ову прилику да се извиним породици, можда је то безначајно, прошло је дуго времена, било коју казну да дате та казна ће ме пратити целог живота. Кајање је стварно велико, стварно ми је тешко, осудите ме за оно што сам урадио, а не бих волео да добијем казну за нешто што нисам урадио, то нисам плачкао и нисам силовао. Убио јесам из страха и то сам признао. Немам више шта да додам сем да се опет кајем страшно и да се извињавам породици ако то нешто значи, оштећеној породици [REDACTED]. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени изјави да се извињава породици иако је протекао дужи период од извршења кривичног дела, истиче да било која казна која буде донета пратиће га целог живота, сматра да га треба осудити за оно што је урадио, а чињеница је да је убио оштећеног [REDACTED] из страха, није силовао и није плачкао.

Оптужени Ђурђевић Зоран у својој завршној речи изјави:

ОПТУЖЕНИ ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ

Поштовано госпођо председавајућа, поштовано веће, придружујем се свом браниоцу. Имам да додам следеће: у искази сам признао апсолутно целокупно

моје учешће у овом догађају с којим се нимало не поносим, нормално. Жао ми је због свега овога, најискреније се кајем, посебно бих се извинуо [REDACTED] коју сам покушао да силујем и на сву срећу нисам успео у томе. Крив сам за оно што сам урадио без обзира колика буде казна ја ћу прихватити то и одлежаћу казну. То би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас само питала, Ви сте чули да је заменик тужиоца прецизирао оптужницу у том смислу што није Вама, јер Ви сте се изјашњавали у својој одбрани да нисте никога убили. Прецизирано је тачно ко је. Да ли Ви имате можда нешто посебно у односу на то да се изјасните? Прецизирано је тачно ко је извршио убиство, а Ви сте се у својој одбрани износили да Ви нисте убили? Да ли у том смислу сте разумели то прецизирање оптужнице?

ОПТ. ЗОРАН БУРЂЕВИЋ: Па ја нисам никога убио, а зна се ко је убио [REDACTED] убио га је Јовић Драган, а што се тиче ове друге изјаве на првом рочишту заказаном коју сам делимично мало изменио то је био разлог томе што је господин Бруно Векарић изашао у медије са неким неистинама да сам се бавио криминалом, изнудама, крађама у задњих 20 година мога живота што апсолутно није било тачно и то је било из револта да сам променио ту да кажем изјаву. Значи, остајем при изјаву оној коју сам дао у истражном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени Ђурђевић Зоран придружује се завршној речи свога браниоца, признаје да је био присутан критичном приликом, признаје да је покушао да силује оштећену [REDACTED], жао му је због свега и каје се за учињено.

Оптужени Ристић Ален у завршној речи изјави.

ОПТУЖЕНИ АЛЕН РИСТИЋ

Прво желим да кажем само један део везан за део транскрипта на претресу кад сте испитивали Данила где сте Ви погрешно разумели неке моје наводе тог дела транскрипта. Ја нисам рекао да је Данило мени рекао да се код [REDACTED] налази оружје јер ја нисам с њим ни комуницирао. Мени је то рекао Јовић да је Данило њему рекао, а није ми директно рекао Данило. Ја са Данилом нисам ни комуницирао ниједног момента, тако да око тога појасним. Што се тиче тога с њим сам тек прву комуникацију успоставио када су они ушли у кућу по ауто и кад се повело питање око држог тамо сина од [REDACTED] или шта ја знам шта је био да се он пусти. То је била моја прва комуникација са Данилом. Ја са Данилом уопште нисам ни говорио. Ја сам цело време седео у кафани са њима и тоје било то, ја са њим нисам ништа имао. То је све било Јовићево. Немам шта да кажем више. Жао ми је што сам се нашао у оваквој ситуацији. Да сам знао пре да

ће бити овако како јесте сад мало би све било другачије, али шта да радимо. Остаје све на вама и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви се придружујете завршној речи свога браниоца?

ОПТ. АЛЕН РИСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Ристић Ален изјави да се придружује завршној речи свога браниоца и да му је жао што се нашао у оваквој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко нешто да изјави? Изволите, оптужени Ђурђевић Зоран.

ОПТ. ЗОРАН ЂУРЂЕВИЋ: Ја бих само још да додам, значи под кривичном и под биле којом одговорношћу могу да тврдим да Спасојевић Данило није учествовао уопште у овом кривичном делу иако је био присутан, значи није никога силовао, није никога дирао, ни од кога није ништа узео, натеран је био од стране Јовића да глеђе са нама. Не знам колико то значи, да ли нешто значи, али бар да ми савест буде чиста. Имам једну примедбу спомиње се неки полицијски извештај о лишавању слободе мене а тај извештај не постоји нигде у списима предмета колико сам ја читао и пратио. Против тројице полицајаца сам поднео кривичну пријаву за отмицу, Ви то вероватно знате, али то је сад тема за неки други пут. Значи, тог полицијског извештаја о лишавању слободе нема нигде у списима предмета. Ако има ја бих волео да га добијем, фотокопију тога да погледам баш. То би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још има нешто да изјави? Нема.

Како нико нема ништа више да изјави председник већа објављује да је главни претрес ЗАВРШЕН.

Пресуда ће бити објављена у понедељак, тачније 04. јун 2012. године, у 11:00 часова, судница број 4.

Довршено у 11:00 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА